

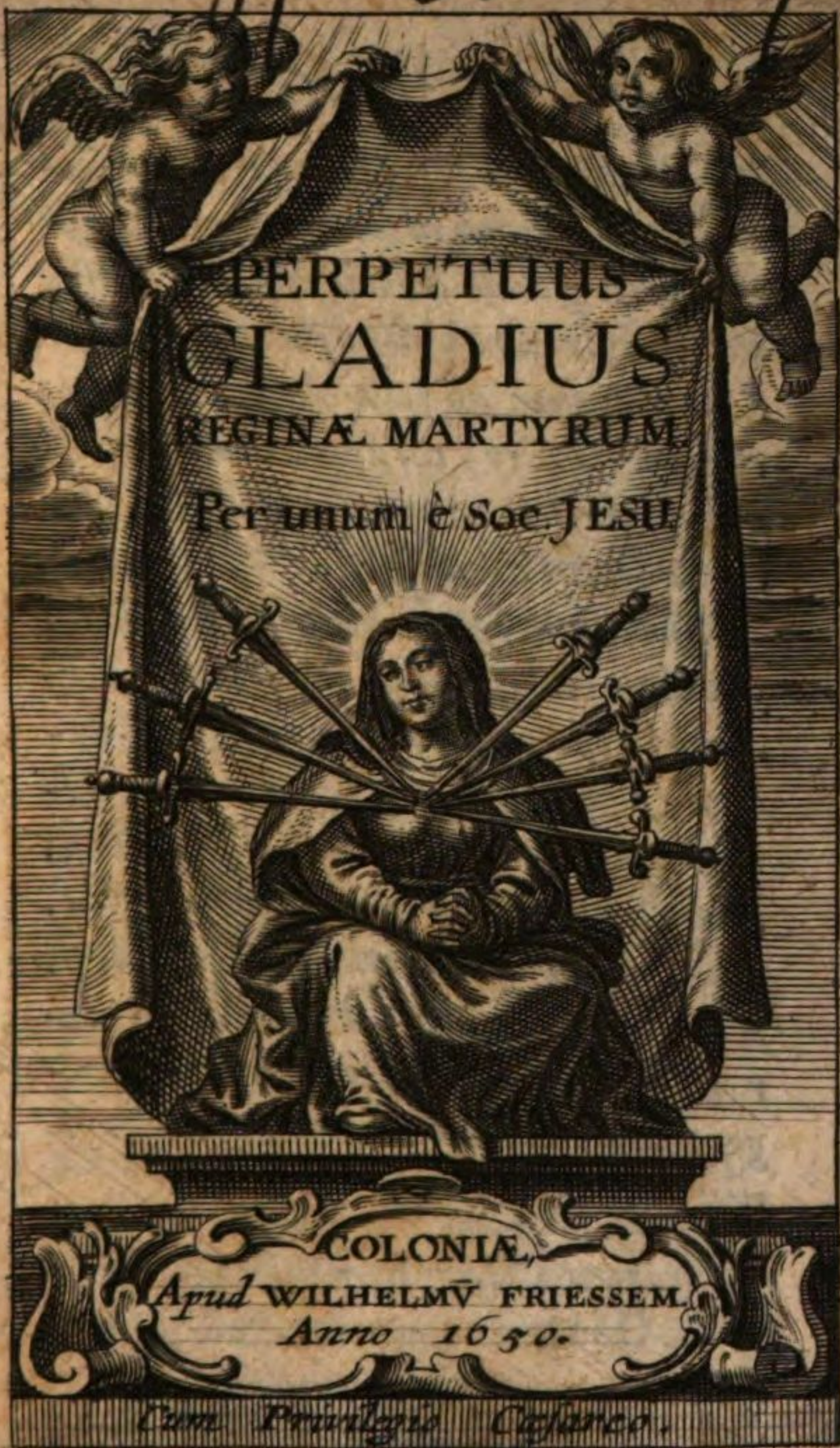
A s c.

2101.

Asc. 2101.

Collegij S. J. Monachij.

R. p. Simoni Wagner & Mart.

Pie & erudite Lector,

Non ignoro complures è vulgo sci-
re Deiparā in variis vitæ Christi
mysteriis gladio doloris confixā fuisse:
ita scio ignorare quā plurimos eum-
dem gladium ab ipsa Annuntiatione
exceptum servire, cordique materno us-
que ad obitum non modò filii sui, sed
etiam suum inhaesisse.

Numquam ego quidem audiendo le-
gendove percepi, illud argumentum a-
liquo libello peculiari in vulgus spar-
sum. Id jam incipio, sed quā brevissi-
mè: ut solicitem feliciores calamos; utq;
hæc chartula sit parvi fomitis instar,
ad accendenda tormenta bellica, id est,
filios tonitruï, qui majori hoc ore to-
nent, ac pleniore tractatione divul-
gent, atque in omnem terram exeat so-
nus eorum. O fiat!

PER-

Bayertsche
Staatsbibliothek
München

PERPETUUS GLADIUS
REGINÆ MARTYRUM,
ab Annuntiatione usq; ad obitum.

CAPUT PRIMUM.

*Regina Martyrum ab Annun-
tiatione , Redemptionis universa
mysteria perfectissimè præcogno-
vit.*

Primò divinitus.

IN explicatione Le-
gationis Angelicæ,
verba melliflui Do-
ctoris sunt : *a Plenè
de omnibus à princi-
pio cœlitus fuerat in-
stituta mysteriis.* Sed quâ plenitudi-
ne? nimirum illâ , quâ vel ipsos A-
postolos divinitus institutos, ac ro-
tius Ecclesiæ sapientissimos Docto-
res longè antecelluit.

Licet ipsi, ait Anselmus, b per revelationem Spiritus sancti edocti in omnem fuerint veritatem; incomparabiliter tamen eminentius ac manifestius ipsa per eum Spiritum veritatis, illius veritatis profunditatem intelligebat. Etiam de iis dictum arbitrare, qui velut majori afflati numine audierunt arcana verba, quæ non licet homini loqui: aut quibus peculiari favore gratiâque præ reliquis singulari, revelata fuere secreta cælestia. Siquidem docet Antoninus, c Virginem ex quo Deum concepit, habuisse in habitu & in actu perfectiorem cognitionem, quàm habuerit Paulus in raptu. Asferit autem Albertus Magnus, d eandem ab initio præditam cognitione supra fidem, & supra cognitionem puræ creaturæ existentis in via: e nominatim verò superasse cognitionem Evangelici Joannis, supra pectus Domini in cœna recumbentis, & Doctoris gentium in sua ecstasi.

Neque

REGINÆ MARTYRUM. 5

Neque id mirum videatur *Anselmo* sic ratiocinanti: *f* *Quid de Deo non sapiebat, in qua sapientia Dei latebat; & in cuius utero corpus sibi aptabat? Christus est, ut ait Apostolus, Dei virtus & Dei sapientia; & in eo sunt omnes thesauri sapientie & scientie absconditi. Christus autem in Maria; ergo Dei virtus, & Dei sapientia, & omnes thesauri sapientie & scientie in Maria.*

Sunt autem non in vanum accepti, vel otiosi. Etenim divina eo tempore, teste *Ambrosio*, *g* in Virgine-matre erat sapientia, indeficientem pie cognitionis gratiam divinitatis sue plenitudine subministrans. Cōsonat *D. Bernardus*: *h* Jure, inquit, Maria sole perhibetur amicta, quæ profundissimam divinæ sapientie, ultra quàm credi potest, penetravit abyssum; ut quantum sine personali unione, creatura conditio patitur, luci illi inaccessiblei videatur immersa.

Accedit præter hanc scientiam,

verum propriumque Prophetiæ
donum eidem fuisse collatum, pro-
ut Sanctorum Patrum testimoniis
liquet: præferrim SS. Basilii, i Cyril-
li, k Gregorii Nazianzeni, l Epipha-
nii, m Hieronymi, n Gregorii Nys-
seni, o & Augustini. p Neque vul-
garis fuit hæc gratia, sed prorsus e-
ximia; utpote respondens Virginis
eximiæ dignitati, juxta illud S. Am-
brosii effatum: q *Quò major est perso-
na, eò plenior Prophetia.*

a Homil. 4 super Missus est, juxta Sua-
rem Tom. 2 in 3 p. disp. 19, sect. 2 & 3. b Lib.
de excell. Virg. c. 7. c P. 4, tit. 15, c. 17, §. 1.
d Lib. de B. Virg. c. 71. e Ibid. c. 96. f Homil.
in c. 10 Luca. g Lib. de institut. Virg. c. 14.
h Serm. Signum magnum: i In Isai. c. 8.
k Li. 1 in Isai. Orat. 5. l Orat. 42. m Hæres.
78. n In Isai. o Lib. contra Judæos, c. de Na-
tivit. Christi. p Lib. 17 de civit. c. ult. q In
Luca c. 1.

*Secundò plurima præscivit hu-
manitùs.*

*Etiam d u ante Gabrielis adven-
um; u auctoritate pariter ac ra-
tione*

tione manifestum est. Inprimis
Gregorius Nyssenus, a cum *Sophro-*
nio b adstruit Deiparam à teneris
 sanctam linguam didicisse, &
 quamdiu in Templo commorata
 est, lectioni sacrarum litterarum ac
 meditationi vacasse. Deinde *Orige-*
nes, c *Habebat*, inquit, *legis scien-*
tiam, & Prophetarum vaticinia quo-
tidianâ meditatione cognoverat. *Au-*
gustinus autem sic eam alloquitur: d
Recole, Maria, prophetica lectionem;
neque enim te scientia potest divino-
rum praterire librorum, quæ ipsam
plenitudinem paritura es Prophetarum.
 Porro si illa in sacris paginis
 ac sancta lege apprimè versata fuit;
 si *Deus prænuntiavit per os omnium*
Prophetarum pati Christum suum, e
 in quorum vaticiniis perscrutandis
 quotidianam operam navavit; ne-
 mo facilè dixerit quàm luculentam
 & quàm particularem de venturi
 Messiae suppliciis ac potissimùm
 Cruce notitiam hauserit. Pronam

fidem mihi quantocyus adhibebit
 omnis ille, qui fidem habebit *S. Petro Damiani* ita docenti: *f Vexillum*,
 ait, *humana salutis non solum lex per
 quasdam typicas intelligentias & ani-
 gmata praefiguratur; sed et omnium Pro-
 phetarum oracula, & cuncta veteris
 testamenti veneratur auctoritas. Qua
 est enim sacri eloquii pagina, qua Cru-
 cis mysterium non redoleat, & ad hoc
 quasi totius humanae salutis caput at-
 que principium non intendat?*

Constat insuper ratione. Quid
 enim? Cum Virgo usum rationis in
 primo instanti conceptionis suaeq;
 sanctificationis habuerit, teste Car-
 dinale *Cajetano*: *g* Cum isthaec in-
 telligentia eo momento potissi-
 mum circa Deum Christumque
 versata sit, teste *Francisco Suarez*: *h*
 Cum semel datus rationis usus,
 semper in ea perduravit, teste *Ber-
 nardino Senensi*: *i* Cum naturae do-
 tibus omnibus ad omnem sapien-
 tiam capeffendam expeditis, & su-
 pra

pra modum perspicaci ingenio limatôq; judicio ornata fuerit: Cùm optimam partem in rerum divinarum auditione, lectione, meditatione, contemplatione sitam elegerit: Cùm eo consilio in Templum jam triennis ascenderit, ibique isto in vitæ genere, pacatissimâ mente & ab omni perturbatione semotâ, se continenter exercuerit: Cùm denique earum rerum quas audiebat & legebat interpretationem ardenti prece à Deo postularit, & haud dubiè impetrarit: Cùm hæc omnia ita se habeant; planè consequens est, illam mysteriorum ad Redemptionis œconomiam spectantium, admirabilem quamdam ac peculiarem sapientiam, etiam humanitùs esse consecutam. Utraque autem hæc scientia, altera alteri præsidio fuit.

a *Serm. de Nativit.* b *Serm. de Assumt.*
c *Homil. 6 in Lucam.* d *Serm. 5 de Nativit.*
e *Act. 3, v. 18.* f *de Invent. Cruc.* g *In 3 p, 9. 27, a. 1.* h *Eodem loco, disp. 4, sect. 7.* i *Ser. 51 de B. Virg. c. 2, a. 1.*

CAPUT SECUNDUM.

*Ab Annuntiatione ex præcognitis
mysteriis gladius doloris.*

Cùm Deipara de Redemptore plurima humanitùs , & innumera divinitùs cognovisset, ac prudens volénsque consensisset illum concipere, quem sciebat super maledicto infamique ligno, post acerbissima tormenta moriturum ; atque hunc re ipsa visceribus suis includeret, uteróque gestaret ; comprehendere nequit , minúsque dici, quo animi sensu jam tum , & deinceps tangeretur adversus eundem tam horrenda & ignominiosa passurum.

Illum videlicet quasi *fasciculum myrrhæ* ex variis ærumnis collectum intimo mœrore complectebatur : tamquam vibratum ante oculos *gladium* anxie intuebatur : perinde atquè pendulum è ramo botrum, sed torculari suppliciorum

mox

mox premendum sollicitè perpen-
 debat:denique velut amoris & do-
 loris victimam,tenerrimè amando
 dolendóque offerebat, cum mutui
 atque perpetui conjunctione mar-
 tyri.

Sed alios super hac re audiamus,
 atque in primis *Rupertum*, aut po-
 tiùs ex *Ruperto* ipsam Virginem-
 matrem sic loquentem de unigeni-
 to suo, è cælesti folio in uterum
 suum descendentem, ibique manen-
 te: *A*

*Descendit de accubitu suo, & re-
 quievit in tabernaculo meo. Hic re-
 quievit, hic habitavit totis novem
 mensibus; & cujus erat Dominus,
 ejusdem ancillæ suæ factus est filius.
 Vultis audire, qualis exinde fuerit iste
 dilectus meus mihi, & ego illi? Ecce
 dico vobis: Fasciculus myrrhæ dile-
 ctus meus mihi inter ubera mea
 commorabitur. Conferte illud illi di-
 cto justi Simeonis: Ecce hic positus
 est in signum cui contradicetur; &*

tuam ipsius animam pertransibit gladius. Dico adhuc: Botrus Cypri dilectus meus mihi in vineis Engad-di. Paulò post subdit idem Auctor:

Nolite solam attendere horam, vel diem illam, in qua vidi talem dilectum ab impiis comprehensum malè tractari, illudi, spinis coronari, flagellari, felle & aceto potari, lanceari, mori & sepeliri. Nam tunc quidem gladius animam meam pertransiuit; sed antequam sic pertransiret, longum per me transitum fecit.

Prophetissa namque eram, & ex quo mater ejus facta sum, sciui eum ista passurum. Cum igitur talem filium sinu meo foverem, ulnis gestarem, uberibus lactare, & talem ejus; futuram mortem semper præ oculis haberem, & prophetica, imò plusquam prophetica mente præviderem; qualem, quantam, quàm prolixam me putatis materni doloris pertulisse passionem?

Hoc est quod dico: Fasciculus myrrhæ dilectus meus mihi inter ubera mea

mea commorabitur. O *commoratio*
dulcis quidem, sed plena gemitibus in-
enarrabilibus! Ad ubera de foris strin-
gebatur, & eisdem lactabatur uberi-
bus, simulque inter ubera, intus in
corde futurorum præscio, semper pare-
bat, si ve apparebat, quali esset morte
moriturus.

Ita *Rupertus Abbas Tuitiensis* in
 suis *eruditissimis*, prout loquitur
Possevinus, b *Commētariis* in Can-
 tica. Floruit is sæculo duodecimo,
 tempore *Paschalis Papæ, & Henrici*
Imperatoris, non modò sanctimo-
 niâ vitæ commendatus, sed ope *B.*
Virginis, acceptâ celitùs incomparabili
scientiâ c *celebris. Incomparabili, in-*
quam; quia Virgo prædixit tantâ
illum eruditione donandum, ut
nullus ejus ætatis doctrinâ ei posset æ-
quari. d

Audiamus è *Hieronymum de Flo-*
rentia è Societate Jesu, qui sentit e
 quemadmodum Christus in primo
 suæ conceptionis instanti Crucis

Sacrificium acceptavit; ita pariter
ejus matrem, in eandem victimam
consensisse, eandemque accepta-
tionem fecisse, eum concipiendo,
cùm diceret: *Ecce ancilla Domini,
fiat mihi secundum verbum tuum.*
Ubi in illo *Fiat*, & in illâ obtempe-
randi Deo perfectissimâ voluntate,
se paratam stetit ad universa perpe-
tienda, quæ in filii futuris cruciati-
bus à matre tolerari poterant, aut
debebant. Subjungit sententiam S.
Bernardini Senensis, f. docentis Vir-
ginem per actum ejusmodi plus
meritorum sibi comparasse, quàm
Martyres universi in suis Martyriis.
Confirmat hæc *Taulerus* cum Dei-
para sic sermocinans: *g O Maria,*
præcipua Martyrum omnium, non
hoc initium est dolorum tuorum sub
Cruce; non hîc tua cœpit propassio;
non hîc prima est tui Deo obedien-
tis abnegatio: sed sicut Christus
filius tuus ab initio gratissimè se
subdidit, ad mortem usque, Pa-
tria

REGINÆ MARTYRUM. 15
*trīs voluntati, & toto vitæ suæ spatio
paupertatem, persecutiones, oblocuti-
ones & contemptus spontè sustinuit: sic
et tu, Domina nostra dulcissima, to-
tam te resignasti Deo, quando mater
filii Dei esse consensisti.*

Quod si ab Annuntiatione ob-
tulit se Virgo ad omnia illa perfe-
renda, sine vlla ambiguitate eadem
præcognovit; neque id contigit si-
ne obluētantis dolore naturæ.
Deinde si eodem puncto Martyres
omnes merendo superavit, non ac-
cidit illud sine tormento. Unde
concludo, non tantum *Florentiam*,
sed etiam *Senensem*, & *Taulerum*
sensisse, Deiparam & præscivisse fi-
lii cruenta mysteria, & jam tum
gladio doloris fuisse confossum.

Eadem alibi confirmat idem *Ber-
nardinus*, h ubi postquam egit de
summo actu martyrii filii Dei, in
primo incarnationis instanti, quo
se se obtulit in holocaustum; subdit,
matrem ineffabili illo incendio
totam

totam fuisse succensam. Postea addit: *Virgo cum Christo crucifixæ est in hora hujus conceptionis.*

Ut de *Senensi* & *Taulero* nihil dicam Orbi notissimis; *Florentia* non contemnendus est Auctor. Is fuit Qualificator supremi Concilii sanctæ Inquisitionis, & è celeberrimis Philippi III & IV Hispaniæ Regum verbi divini præconibus; qui post Philosophiam, ac Theologiam Scholasticam pluribus annis traditam, per triginta annos in urbe regia Madritensi è suggestu dixit. Rex illi copiam fecerat cum ad se verba faceret, confidendi, nullo hactenus exemplo. i

Contra suprà dicta si quis objiciat *Simeonem* de gladio prophetantem videri aliquid novi Virginem docuisse, respondet *Suarez*: k *Beata*, inquit, *Virgo* erat versatissima in Scripturis & eas optimè nôrat; ergo nihil docuit eam *Simeon* quod ignoraret, sed in memoriam adduxit quod sæpè

*sapè legerat, & intellexerat. Et pergit
fusiùs respondere.*

*a Lib 1 in Cant.c. 1. b In Apparatu sacro.
c Tirin. Tom 3 in Indice Auct. d Possevin. in
Apparatu. e In Mariali To. 2, Serm. 1 de Pu-
rific. punct. 4. f Serm. 15. de Festis. g Exercit.
vitæ Christi c. 18. h Serm. 6, a 2, c. 1, de miro
martyr. Virg in concept. i Philip. Alegambe
in Bibliotheca Scriptorum Societ. JESU.
k Tom. 2 in 3 p. quæst. 37, art. 4, disp. 19,
sect. 2.*

CAPUT TERTIUM.

*Gladius perpetuus Reginae Marty-
rum.*

*Primò probatur
ex qualitate perpetuæ cognitionis
Christi cruciatuum futurorum.*

DOcente Dionysio Carthusiano,
a habuit à principio Deipara
splendidissimam & exuberantissimam
sapientiam sibi infusam, cujus auxi-
lio, teste Suarez, divina mysteria
per altiores ac sublimiores species
Angelico modo sic ei fuere propo-
sita, ut à phantasmatibus nullate-
nus

nus dependeret: adeò ut non minùs nocte quàm die, sine aliqua virium fatigatione, aut ullo corporis impedimento, continenter operari potuerit. Porro *decurit*, ait, *b animam B. Virginis, ex quo creata est*, multòque ampliùs ex quo in Dei matrem evecta, *numquam à Dei cognitione & amore cessare. Nam si hoc Angelis datum est, quomodò credemus B. Virgini fuisse negatum?* Unde cognitionem Deiparæ collatam, *indeficientem* jure vocat *Ambrosius. c*

Cæterùm cùm ita à natura comparatum sit, ut mens nostra proficiat semper ad ea cogitanda quæ vehementer exhorret, Virgòque præ filii tormentis nihil magis horruerit; indubiè hisce perpendendis inhæsit assiduè: ergo èt perpetuò doluit. Sic enim concludunt *Bellarminus, d & Joannes de Lugo e* Cardinales, aliique Theologi de Christo, præ oculis sua supplicia semper habente, ideòque semper
affli-

REGINÆ MARTYRUM. 19
afflictio. Quis autem Martyrum
passus est umquam tot diebus ac
noctibus vigilante tormento?

a In Cant. cap. 5. b Tom. 2 in 3 p. 9. 37, a. 4.
disp. 19, sect. 3, concl. 1. c Lib. de instit. Virg.
c. 14. d De gemitu Columbae l. 2, c. 3. e De
Incarn. d. 22, sect. 2, n. 23.

Secundò probatur
ex perenni consideratione praesentium
Christi dolorum.

DUmtaxat futura Crux Filii,
nata esset matrem indefinen-
ter affligere; at praesentes ejusdem
cruciatus materno pectore arden-
tiores faces continuando doloris
incendio subdunt. Praesentem por-
rò filii tristitiam, eamque perpe-
tuam intellectu percepit, & sensu.
Intellectu quidem; quia scivit il-
lum, utpote sapientiâ præ se majore
pollentem, universa singulaque si-
bi supplicia obventura prospicere:
scivit de iis eorumque causis ama-
rissimè omni momento ipsum af-
fligi, & in perpetua quasi Cruce
pen-

pendere : *a* scivit et hujus materni sui esse consciam luctus. Quomodo non igitur unicè condoleret illa unico suo, dilecto uteri sui, dilecto votorum suorum , atque etiam super matris dolore dolenti?

Neque minùs sensu affecta fuit ærumnas ejusdem. Id mihi testatur inprimis verus codex manuscriptus in virgine membrana , cui titulus: *Dialogus Crucifixi , & peccatoris ; b* ubi post initium , sic Christus suos dolores, ac matris exponit. Phrasis est antiqua.

Ahuc in utero constitutus martyr fui : quod etiam martyrium meum gravissimum & continuum , cor benedicta matris mea dolorosa oppressit. Verè enim ab instanti conceptionis mea, gladius doloris ab ea assumtus est. O quotiens contremui in dolore infans in utero suo ! Unde firmiter tene, quòd levius sustinuissem millesies mille fulmina , & infinita tonitrua , quàm quòd meos gemitus sensit ex pectusculo
meo

meo exire, & ad cor ejus ascendere. Ita Auctor ille.

A partu deinde virgineo numquid non infantulum audiit vagientem, ac suspirantem? Numquid non vidit lacrymantem; præ frigore palpitantem; sanguine rorantem? Numquid non inopis, profugi, exulis misera est? Numquid non advertit illi crucem ex cruce numquam interruptâ serie succedere? & haud aliter umquam eum aspexit, quàm veluti Crucem aliquam viventem, vitâmq; morientem, victimâmq; perpetuam? Numquid non eum quotidie in sacrificium nutriendo, & in adultiore ætate millies de rebus istis agendo, perinde se gerebat, ac ille qui lampadi fovendo oleum; rogo struendo ligna; acerræ, & ardentibus prunis thura suppeditat? Et hæc sine perenni dolore, eoque atrocissimo à matre præstari posse quis judicet? Profectò non potest,
ut ne-

ut neque ab ea quacumque parente, quæ filio præ oculis in crucem actò, in eâq; plurimos per dies suspensò, dicentique, sitio, aut fameo, necessarium poscenti præberet alimentum.

Nemo igitur imaginetur matrem hanc tribus solum horis crucifixo adstitisse, sed triginta tribus annis, & dicat cum Doctore Seraphico: *c* In animo, illi martyri commartyr *a*-stabat, vulnerato convulnerata, crucifixo concrucifixa, gladiato congladiata. Nemo unus tale uspiam martyrium aut vidit, aut legit.

a Vide libell. de perpetua Cruce Christi.
b Ex Biblioth. Societatis JESU, Brugis. & S. Bonav. Ser. 1 infra Domin. Epiphana.

Tertiò probatur

ex amore semper ardenti.

PArum est novisse alicujus angustias sive venturas, sive præsentis, nisi amor accedat: Deipara autem tanto in filium rapiebatur affectu,

Etu, ut illo simul junctos homines
 universos, Angelosque superaret. *a*
 Debet affectui respondere par mœ-
 ror: *Tantum necesse est urat dolor, in-*
quit Augustinus, b quantum haeserat
amor. Tam immensa igitur fuit af-
 flictio Virginis ex illo amore di-
 manans, ut ausim cum *Anselmo* c
 sic illam affari: *Quidquid crudelitatis*
inflictum est cordibus Martyrum, le-
ve fuit, aut potius nihil, comparatione
tuae passionis. Unde non debet ipsa
 cum aliquo Martyre, sed Marty-
 rum Rege componi; imò et aliquâ
 loquendi ratione præponi, si audia-
 mus ingeniosè pièque philoso-
 phantem *Carolum Franciscum de Ra-*
conis Almæ Facultatis Theologicæ
 Parisiensis Doctorem Navarricum,
 Regi à concionibus & eleemosy-
 nis, nunc Episcopum Vaurensem.
d Usurpat ille pro fundamento il-
 lud axioma B. Bernardi: *Anima ma-*
gis est ubi amat, quàm ubi animat, Ita
 deinde ratiocinatur:

Ex hoc principio inferunt Patres, Beatissimam Virginem plus passam esse quàm omnes Martyres. Auderem quasi exaggeratione morali dicere, plus quàm filius ipse Christus Dominus passus sit: inferrem, inquam, hoc, & rectè. Ibi plus anima patitur, ubi plus est, si versetur in tormentis. Plus erat Beatissima Virginis anima in filio, quàm anima filii in seipso: quia anima B. Virginis in filio erat amando, anima autem filii tantùm animando. Anima autem magis est ubi amat, quàm ubi animat; proindeque magis videbatur pati quàm filius, ipsi videlicet compatiendo.

Sed si compatiendo magis patiebatur quàm filius, quia in ipso erat magis, quàm ipsemet in se, nempe per amorem; filius quoque qui in matre erat per amorem, ac proinde magis, quàm mater esset in seipsa, magis patiebatur compatiendo passionibus compassionis matris, quàm mater pateretur compatiendo passionibus ipsius.

Sic lis dirimenda. Filius patiebatur, mater compatiebatur passionibus filii, & compatiendo compatiebatur. Filius quoque in matre residens per amorem, rursus compatiebatur passionibus, quas mater ferebat ex ejus compassione. Itaque si mater magis patiebatur quàm filius, ipsi compatiendo; quia magis in filio erat, quàm filius in seipso: certè filius magis patiebatur compatiendo passionibus compassionis matris; quia in matre pariter magis erat, quàm mater in seipsa.

Quid dicam? Martyrium fuit alternum Regis Martyrum, Martyrúmque Reginae: & verum est illud, quod ipsa met dixit cuidam sibi dilectæ: *e Dolor ejus, erat dolor meus; quia cor ejus erat cor meum.* Nimirum quantum humanitùs concipi potest. Cæterum ùt omnes homines amore, ita èt dolore superavit.

a Suarez in 3 part. disp. 18, sect. 4. b Lib. 21 de civit. c. 26. c Lib. de excell. Virg c. 5. d De princip. actionum sect. 2, q. 1, a. 4, de affect. amoris. e S. Birgitt. l. 1 Revel. c. 35.

Quartò probatur

*ex assidua collatione mysteriorum ac
temporum inter se:*

Inprimis futurorum cum præteritis.

Eodem erga filium amore impellente perscrutans sacra volumina, omnes sive res, sive personas, ex integro, vel ex parte illi præludentes, accuratissimè attendebat: universos typos suis prototypis convenientes, potissimum eos qui Passionem crucémque signabant, inter se studiosissimè conferebat: cæremonias ac ritus, leges & decreta, omne sacrificiorum genus, vaticinia universa altissimè ponderabat. Hei mihi! quo animi sensu hæc omnia! quo dolore!

Infinicum foret singula percensere, cum fuerit *Agnus occisus ab origine mundi; a* & verè de Christo *Eucherius b* dixerit: *Ipse jugulabatur in agnis, immolabatur in vitulis, & in omnibus sacrificiis offerebatur.*

Quis

Quis mihi explicet quot intermixtis lacrymis atque suspiriis Virgo componeret istas victimas cum futuro sacrificio filii?

Quid de vaticiniis dicam? Omis-
sis innumeris, quâ poterat viva sub-
sistere, dum legebat ex Regio Vate
vel unicum Psalmum vigesimum
primum? ubi unigenitus ejus ver-
mis & non homo, linguâ faucibus
adhærescente, fossis manibus ac
pedibus, dispersis omnibus ossibus,
velut liquefscens cera, arescens te-
sta, aqua effusa describitur: ubi im-
manissimi illius hostes non homi-
nibus, sed canibus, sed virulis, sed
tauris, sed leonibus, sed unicorni-
bus comparantur.

Neque minore animi ægritudi-
ne ac stupore poterat volvere, &
quasi oculis coram intueri ab *Isaiâ*
& vivâ in imagine depictum filium
sine specie & decore, despectum,
novissimum virorum, virum dolo-
rum, & scientem infirmitatem:

quasi leprosum , & percussum à Deo, & humiliatum : quasi ovem ad occisionem ductum , & quasi agnum coram rudente se obmutescentem, à Domino contritum. Ut hæc & ejusmodi plurima numquã non cogitabat; ira semper tangebatur dolore cordis intrinsecus. Neque minùs in talibus rimandis typis ac prophetiis , quàm in considerandis sacrificiis fuit Martyr assidua. Quod umquam martyrium tot æquale martyriis?

Perspicuè distinctéque declarat illud D. *Birgitta* in admirabili suo Opere divinarum revelationum, à Cardinali *Turrecremata* recognito; adversus quas si quis excipiat, meminerit ille non tantùm gravissimorum auctoritate Doctorum, verùm etiam sumorum Pontificum *Urbani VI, d Bonifacii IX, Martini V, & Conciliorum Constantiensis & Basiliensis* calculo approbatas esse; easq; omni veritate conspicuas, & san-

& sanctitate præclaras repertas. e
Ita tradit Doctor Alphonsus Mendoza
inter elogia Operi præposita.

Porro S. Birgittæ verba sunt ista: f
Verissimè credendum est, quòd quando
Virgo Dei filium (postquam eum pe-
perit) primò suis manibus tractare cœ-
pit; subitò ipsius menti occurrit, quali-
ter ipse Prophetarum scripturas ad-
implere debebat. Quando autem ipsum
pannis involvebat , tunc in corde suo
considerabat , quàm acutis flagris to-
tum ejus corpus lacerandum erat. Re-
colligens quoque Virgo filii sui parvuli
manus & pedes leniter in fasciâ , re-
cordabatur quàm duriter ferreis cla-
vis debebant perforari in cruce. Aspi-
ciens faciem ejusdem filii sui , speciosi
formâ præ filiis hominum , meditaba-
tur quàm irreverenter ipsam impio-
rum labia sputo debebant maculare.
Revolvebat etiam sapius in animo,
quantis opprobriis & contumeliis ejus
benedictæ aures replerentur.

Modò considerans qualiter ipsius

oculi ex proprii cruoris influxu caligarent; modò qualiter ipsius ori acetum felle mixtum infunderetur. Modò ad mentem reducens, qualiter ipsius brachia funibus ligari oportebat; nervi etiam & vena, omnes compagines quomodò immisericorditer in cruce debent extendi; prae cordia eius in ipsa morte contrahi, totumque ipsius corpus gloriosum, qualiter intus & foris omni amaritudine & angustia usque ad mortem oportebat cruciari. Sciebat enim Virgo, quòd exhalato in cruce spiritu, ipsius filii latus lancea acutissima perforaret, & ipsius cor per medium transfigeret.

Unde sicut omnium matrum erat latissima, quando Dei filium jam de se natum videbat; ita etiam omnium matrum erat maestissima ex ipsius amarissima passionis praescientia.

Tum mœrorem illum confert cum aliqua puerpera, quæ per omnem vitam parturientis angustias sustineret. g *Ac si*, inquit, *alicui mulieri*

mulieri parturienti ita diceretur: *Filium peperisti vivum, & omnibus membris sanum; sed poena illa quam in partu habuisti, usque ad mortem tuam perdurabit. Talis utique matris mœror non esset gravior, quàm dolor Virginis Mariæ, quotiescumque sui amantissimi filii mortem futuram in animo revolvebat. Revolvebat autem perpetuò, ut pridem ostendimus.*

Neque confertur modò tali puerperæ tormentum Deiparæ; sed èt præfertur ab eadem Birgitta. *h Verè notandum est, ait, quòd sicut vires animæ ad sentiendum, corporis viribus sensibiliores existunt; ita èt benedictæ Virginis anima gravioribus torquebatur languoribus, antequam suus filius pateretur, quàm alicujus matris corpus sustinere valeret, antequam suam prolem parturiret.*

Huc spectat nonnullos scribere, i Virginem matrem, dum in Berhlemico stabulo beata ubera infantu-

lo suo sugenda præberet, tristiora passam esse tormenta, quàm in supremis cruciatibus Martyres. Quid enim? Prælagiebat universas ac singulas virginei lactis guttas, quas parvulus sugendo traheret, in divinum sanguinem transmutandas, quem flagella, spinæ, clavi, lancea, aliæque laniæ, ex omnibus venis, ad extremam usque guttulam essent hausturæ. Et quis negabit talem puerperam Virginem, matrêmque lactentem, omnium Martyrum esse Reginam?

a Apoc. 13, v. 8. b Homil. in Luc. 2. c Isaia 53 per totum. d Anton. Corduba l. 10 Quæst. 9. 44, probat. 4, conclus. 6. e Quodlib. 9. 5. f Serm. Angel. c. 17. g In præfato Serm. Angelico. h Ibidem. i Joan. Bapt. Sainct Jure lib. Elect. c. 6, sect. 2.

Quintò probatur

*ex indelebili memoriâ rerum à se
coram visarum.*

QUæ hætenus dicta sunt, luculenter ostendunt doloris gladium

dium cordi materno infixum fuisse usque ad obitum filii : eundem mansisse ad obitum suum ut quis probet , minùs difficile videatur. Certè auctoritas nobis favet , & ratio.

In amoris Epithalamio ait Sponsus: *a Comæ capitis tui sicut purpura Regis ; quæ verba sic interpretatur Eminentissimus S. R. E. Cardinalis Hailgrinus , Deiparam alloquens: Cogitationes tuæ tinctæ in sanguine Dominica passionis , sic affectæ semper fuere , quasi recenter viderent sanguinem de vulneribus profluentem. Confirmat hoc ipsamet Virgo , cordis sui arcana D. Birgittæ manifestans: b In sepulchro filii mei semper cogitatio & cor meum versabatur. Et iterum: c Sic passio sua in corde meo fixa erat, quòd sive comedebam, sive laborabam, quasi recens erat in memoria mea. Sed quamdiu ea memoria , aut inde proveniens perstitit dolor? Respondet Virgo; d usque dum assumpta fui*

corpore & anima in calum, numquam defecit à corde meo.

Idem omnis ratio suadet. Quòd si enim res numquam antè spectatæ, sed dumtaxat cogitatæ atque prævisæ, Virginis animum cruentarunt; quomodò non eædem, luce palàm exhibitæ, atque oculis ipsis haustæ, mentem pari vulnere fauciarint? Siquidem *e segniùs irritant animum dimissa per aures, aut cogitationes, quàm quæ sunt oculis subiecta fidelibus.* At quænam fuere illa?

Immensitas, numerus, atrocitas suppliciorum filii, quibus adfuerat. Majestas ejusdem & innocentia, tolerantis indignissima, ac nocentibus digna. Crudelissima in Deum injuria, & non ferenda Judæorum crimina, qui post innumera in se collata merita, suo Messia necem ignominiosissimam machinati. Præ omnibus nationibus populi electi imminens ruina; ac propinquorum excidium ex filii occasu secuturum.

Quòd

Quòd ne vel unum ex tot millibus aspexisset, qui aliquid opis filio extrema patienti attulisset; saxaque atque elementa omnia citius commota fuisse, quàm homines. Quòd nec ipsamet solatio fuisset cùm maximè veller; sed suâ præsentia unigeniti cruciatus vehementer auxisset. Quòd tacito matris nomine, mulier fuisset appellata, filio Zebedæi pro filio Dei subrogato.

Quid? quòd acerbissima quæque contigerant in conspectu infinitæ multitudinis; in urbe celeberrima, solemnitate Paschali; nullo jure aut lege? Quid? quòd filius floreret ætate, & tenerrimâ corporis constitutione: passus in omnibus membris, in omnibus sensibus; plurimo tormentorum genere; non tantùm omni hominum ordine, sed ipsis inferis, in necem insontis, avidissimè conspirantibus? Et horum, & plurium aliorum mater potuit oblivisci? aut potuit recordari, & non confici mœrore?

Quis deinde ei sensus & animus, Deus immortalis ! quoties sacro-sanctis sacrificiis, sive privatis, sive solemnibus intererat: quoties Eucharisticae mensae accumberet; ubi filius cruentè paulò antè se coram oblatus, jam incruentè in Ara immolabatur; quémque gremio nuper exceperat, jam non corporis, sed cordis excipiebat amplexibus? Ut amabat, ut dolebat, ut stupebat, ut viva moriebatur, mortuáque vivebat! Istis nimirum liturgicis ritibus rerum transactarum acerbitas menti altiùs imprimebatur, praesertim cum essent eo consilio divinitus instituti. *f Hoc facite in meam commemorationem.* Et quis mortaliū potiore jure debebat, & volebat hoc ipsum studiosissimè praestare, ac dicere? *g Memoriam memor ero, & tabescet in me anima mea.*

Facta denique mira tristitiae accessio est, dum toties totiesque sacra loca filii sudore, lacrymis, sanguine

guine irrigata peragraret. Pro dolor! quibus oculis cœnaculum, cui interfuit proditor; quibus hortum, & locum captivitatis ac prodicionis aspexit? quo æstu animi curiam Annæ & Caiphæ, palatium Herodis, prætorium Pilati intuita? Quibus obruta lacrymis funestæ Crucis cruentum iter ingressa, sanguinis non ita pridem fusi vestigia explorabat, singulis immorata gressibus, ac propè immoriens? Quâ verò mente in Calvariæ clivum enitens, singula & universa postremorum cruciatuum signa spectarit; quibus gemitibus impedita cōstiterit, dum hîc tunicæ à se contextæ expoliationem; ibi humi crucifixionem; isthîc suspendium; illîc sinu suo exceptum filium; denique in proximo sepultum sibi ipsi narrabat, quis vel hominum vel Angelorum queat exponere?

Cæterùm illam habuisse pro more istuc contendere, mihi testis est

Lucius Dexter. h Beata Virgo, inquit, individuo comite Joanne filio suo, frequentissimè loca Passionis invisit. Testis Ildephonsus: i Si scire volumus, ait, quid Dei genitrix post resurrectionem Domini, antequam ipsa celos ascenderet, agebat; sine dubio loca Dominica nativitatis, passionis, sepultura & resurrectionis frequenter circumiens invisere cupiebat. In iisdem etiam locis lacrymas fundebat, & sanctissimi oris sui oscula dulcissima imprimebat. Quin-imò testis omni exceptione major ipsamet Virgo, quæ D. Birgittam sic alloquitur: k Omni tempore, quo post ascensionem filii mei vixi, visitavi loca in quibus ipse passus est, & mirabilia sua ostedit.

Ut concludam: si Deipara ab annuntiatione per sapientiã sibi infusam divinitus, spiritumq; propheticum mysteria futura præscivit: si jam tum atrox doloris gladius cor ejus cõfodit: si deinde diebus simul ac noctibus ventura filii tormenta

intimè

intimè penetravit: si præsentes ejus angustias, crucémq; perpetuā sensit: si sapientiā amor æquavit, & dolor amorem: si à cōdito Orbe mysteria inde usq; repetens observavit, & contulit in corde suo typos, vaticinia, victimas: si ex præsentibus, etiam secutura collegit: si crudelissimis suppliciis spectatrix interfuit: si quæ legit, audivit, vidit, altissimā mente reposuit; & à morte filii, dolores suos per accessum ad sacrificia, accessum ad sacra loca, in immensum auxit: si hæc ita sint, quis illam non modò Reginā Martyrum dixerit, sed etiam verum esse illud S. Bernardini Senensis: *l Tantus fuit dolor Virginis, ut si in omnes creaturas quæ pati possunt divideretur, omnes subito interirent?*

a Cantic. 7, v. 5 b Lib. 2 Revel. c. 21. c Lib. 6 Revel. c. 6. d Lib. 6 Revel. c. 57. e Horatius in Arte poet. f Luca 22, v. 19. g Thren. 3, v. 20. h In Chronico ad annum 37. i Serm. 5 de Assumpt. k Revel. l. 6, c. 65. l Tom. 1, Serm. 61, a. 3, c. 2.

CAPUT

CAPUT QUARTUM.

Succinctæ rationes, quibus ostenditur Regina Martyrum omnibus præeminere Martyribus.

I. **Q**UÒ Martyrum caritas in Deum ferventior fuit, hòc minùs tormenta senserunt: at quò ardentior Virginis amor, eò sensus fuit acerbior. Ut enim leve est aliquid pati ejus causâ, quem impensè diligis; ita admodùm grave est aspiciere, quem tenerrimè amas, extrema tolerantem.

II. Numquid non Martyres in refractaria, noxia, multòque odio digna carne cruciabantur, quam vel ultrò susceptis pœnis acerrimè macerabant, & in equuleos ipsimet agebant? At Virgo torquebatur in filii innocentissimo corpore, omni honore dignissimo & amore; quòdque omni obsequio ac benevolentia jure meritissimo foverat.

III. Martyrum nemo unus tantam
vitam

vitam propriam, quāti sacratissima Mater Filii sui & Dei sui æstimavit. Igitur ex hujus nece majorē, quā illi ex sua dolorem Virgo concepit.

IV. Age, bonā veniā dic, cujus intuitu Martyres talia pertulēre? Numquid non immortalis Dei, qui amore, cultu, & omni victimā observandus? At cui bono tormenta Christi, quibus Mater æquē affiebatur ac suis? Numquid non mortalium, omni indignatione, pœnā, ac morte dignorum?

V. Fuit in Virgine, teste *Bernardo*, & *martyrium cordis*; in aliis dumtaxat supplicium carnis: ubi vi nimīā sensus obtunditur, qui in corde, sive in animo immensum solet excrecere.

VI. Virgo diuturnius martyrium tulit. Quid ita? Ut pridem disseruimus, jam inde dum Filium concepit, usque ad ipsam mortem, totos tres & triginta annos, velut districtum ante oculos gladium, non
modò

modò continenter aspexit, verùm etiam penitissimo corde sustinuit. Quin-imò ad supremam usque ætatem suam eundem transfixo gessit in pectore, dum quidquid tandem ageret, continuò menti recentissima cruenti Filii mors & supplicia occurrebant.

VIII. Data Virgini merces cæteris major, ut majori dolori debita. Tum quia, ut *Regina Martyrum*, insigne quoddam stemma præ aliis Martyribus, & eximium decus adeptæ est omni aureolâ illustrius. *b* Tum quia Ecclesia universa non modò quotannis, ut reliquis fieri assolet, sed quot-hebdomadis diem quemque Sabbati illius memorandis doloribus consecravit. *c*

a Serm. Signum magnum. b Suarez Tom. 2 in 3. p. q. 37, a. 4, disp. 21. sect. 4. c Spinnell. in Throno Deip. cap. 11, num. 2.

CAPUT QUINTUM.

Quindecim mysteria perpetui gladii, typis veteris ævi adjunctis.

Varii varium numerum dolorum Virginis-matris assignant. *S. Vincentius Ferrerius*, & *B. Alanus de rupe* centum & quindecim recensent. Quindecim ego seligo, eosque in certa ætatis Christi tempora per tres quinaros disperior, hoc pacto ; ut quinque primi infantiam Christi complectantur ; quinque alii annos ejusdem usque ad passionem ; quinque reliqui tempus cruciatuum ultimorum.

Prima quinque dolorum mysteria, in Christi infantia ad annum duodecimum.

1. *Annuntiatio.* a Typus. Nuntiat Angelus sterili matri Samsonis fore, ut concipiat infantem Deo dicandum, & populi Salvatorem. b

2. *Nativitas Christi.* c Typus. Mater Moysis, sumsit fiscellam scirpeam. & li-

& liniuit eam bitumine ac pice, posuitque intus infantulum, & exposuit eum in carecto ripa fluminis. d

3. Circumcisio. e Typus. Tulit Sephora acutissimam petram, & circumcidit filium suum, & ait marito; Sponsus sanguinum tu mihi es. f

4. Gladius Simeonis. g Typus. Ne vocetis me Noëmi, id est pulchram; sed vocate me Mara, id est amaram: quia amaritudine valdè replevit me Omnipotens. h

5. Fuga in Ægyptum. i Typus. Cogitur descendere Sara cum Abram in Ægyptum, ut peregrinaretur ibi. k

a Luc. 1. b Judic. 13, v. 4 & seq. c Luc. 2. d Exod. 2, v. 3. e Luc. 2. f Exod. 4, v. 25. g Luc. 2. h Ruth 1, v. 20. i Matth. 3. k Genes. 12, v. 10.

Alia quinque ab anno Christi duodecimo usque ad Passionem.

6. Amissio filii duodennis. a Typus. De Anna matre Tobiaë legitur: Eò quòd die statuto minimè revertere-

tur filius, flebat mater ejus irremediabilibus lacrymis. b

7. *Mors S. Josephi. c* Typus. Mortuus est Manasses, solatium Judith conjugis suæ. *d*

8. *Irrisio Filii. e* Typus. Dolet Rachel primogenitum suum Joseph à fratribus ludibrio haberi. *f*

9. *Decollatio Baptista. g* Typus. Integerrimum Josiam interemtum lugent filiaë Israël. *h*

10. *Mœret super Filio; quia quærebant eum Judæi interficere. i* Typus. Incredibili dolore conficitur Esther; quia impius Aman necem machinatur Hebræis. *k*

a Luc. 2. b Tob. 10, v. 3 & 4. c Adfuit Virgo morienti juxta S. Bernardin. Senens. *t. 3, a. 2, c. 3, pag. 262. d Judith 8. e Joan. 8. f Gen. 37. g Marci 6. h 2 Paralip. 35. i Joan. 7. k Esther 14.*

Postrema quinque, ipso tempore Passionis.

11. *Valedictio Filii. a* Typus. Sara unico suo Isaaco ad eundem montem tendenti ut immoletur, ultimos

mos amplexus offert. *b* Nam conscia fuit necis futuræ, juxta *Augustinum. c*

12. Virgo fit obviàm Christo crucem ferenti. *d* Typus. Mœstissimo Pontifici Oniæ flentes Virgines occurrunt. *e*

13. *Stabat juxta crucem Jesu, mater ejus: f* Typus. Mater Machabæorum pereuntes septem filios sub unius diei tempore conspiciens *g*

14. Mortuus filius in sinu marerino jacet. Etiamnum locus ostenditur. *h* Typus. Dolens Sunamitis videt in sinu, & genibus suis filium exspirantem. *i*

15. Ingenti matris luctu Filius sepelitur. *k* Typus. Filii Resphæ, quos mater substrato sibi cilicio in crucem actos luxerat, & custodierat, sepulturæ traduntur. *l*

a Teste S. Bonav. c. 27 Medit. vita Christi. *b* Gen. 22. *c* Tom. 10, Ser. 73. *d* Bonav. citatus c. 77. *e* 2 Machab. . *f* Joa. 19. *g* 2 Macha. 7. *h* Adrichom. in descript. Hieros. num. 255. *i* 4 Reg. 4. *k* Marci 15. *l* 2 Reg. 21.

Erit fortasse non-nemo , qui ut faciat satis affectui suo adversus Deiparam , curabit in æs incidi vel lignum præfata quindecim mysteria evolvendo Rosario opportuna.

CAPUT SEXTUM.

Septem celebriora gladii perpetui mysteria, septem iconibus exhibentur , additâ precatione.

HÆc usurpo præ reliquis ; cum quia ea est communis Ecclesiæ pietas , in variis maximisque Orbis Christiani Provinciis, ac nominatim in diversis Belgicæ urbibus oppidisque celebrata: tum quia eadem Apostolicæ Sedis auctoritate firmata, beneficiisque Pontificiis sæpius insignita.

I. Tuam ipsius animam pertransibit gladius, *Luca 2.*

PRE-

O Mater dolorum , unà cum sponso tuo castissimo Josepho gravissimè afflicta, fac, precor , ut gladius ille commiserationis tuæ, qui jam tum ab ipso Servatore concepto ad usque mortem in cruce; imò èt usque tuum obitum te transfodit, intimas etiam cordium nostrorum medullas tenero sensu doloris afficiat.

Per publicam verò illam noti vulneris denuntiationem Simeonis ore factam , à nobis averte decretoriâ olim die ancipitem gladium palâm ferendæ sententiæ : *Ite maledicti in ignem æternum.* Quin potiùs prece tuâ potenti apud Filium effice, ut optatissimum cum electis audiamus oraculum:

*Venite benedicti Patris mei,
possidete regnum, A-
men.*

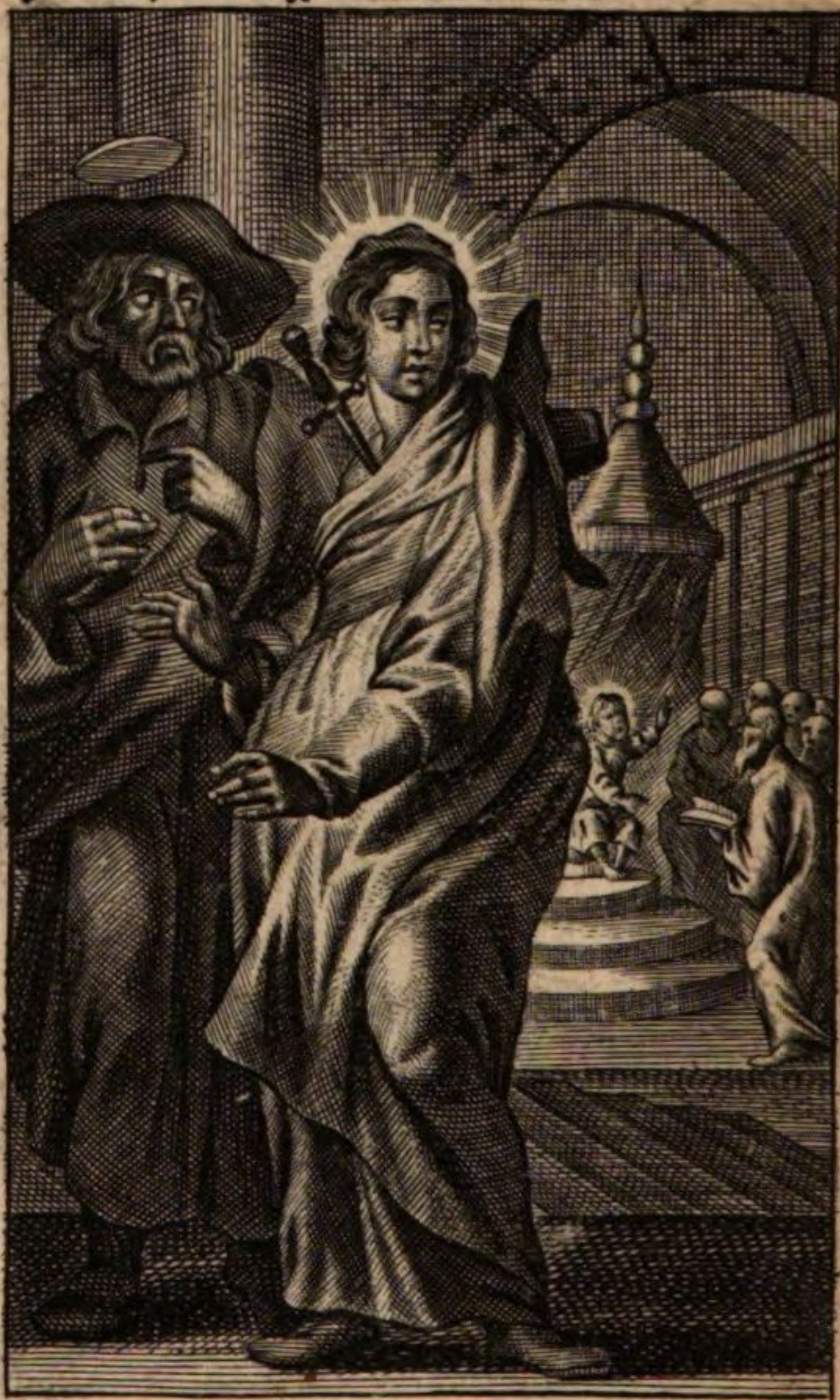

Surge & accipe puerum, & matrem eius,
& fuge in Ægyptum, Matth. 2, v. 13.

PRE.

Cur me sæpenuerò frangit
parva calamitas ? Cur primus
statim impetus aduersitatis elidit ?
Disce quisquis afflígeris non queri
deinceps , non ulcisci illatam à
quocumque injuriam. Ecce ab He-
rode tyranno Angelorum Regina
in longinquas regiones cum spon-
so exule exule ejicitur. Ecce Dei fi-
lius vix natus ad necem quæritur
ab iis ipsis , quorum vitam quære-
bat, etiam suæ pretio vitæ. Ab iis
quæritur, quos unico nutu , si vo-
luisset, funditus delere potuisset.

Tuis, obsecro, Sponsique suffra-
giis illam patientiam, & mansuetu-
dinem, illam, inquam , utramque
mihi maximè necessariam vir-
tutem obtine, ô mater o-
mnium virtutum. A-
men.

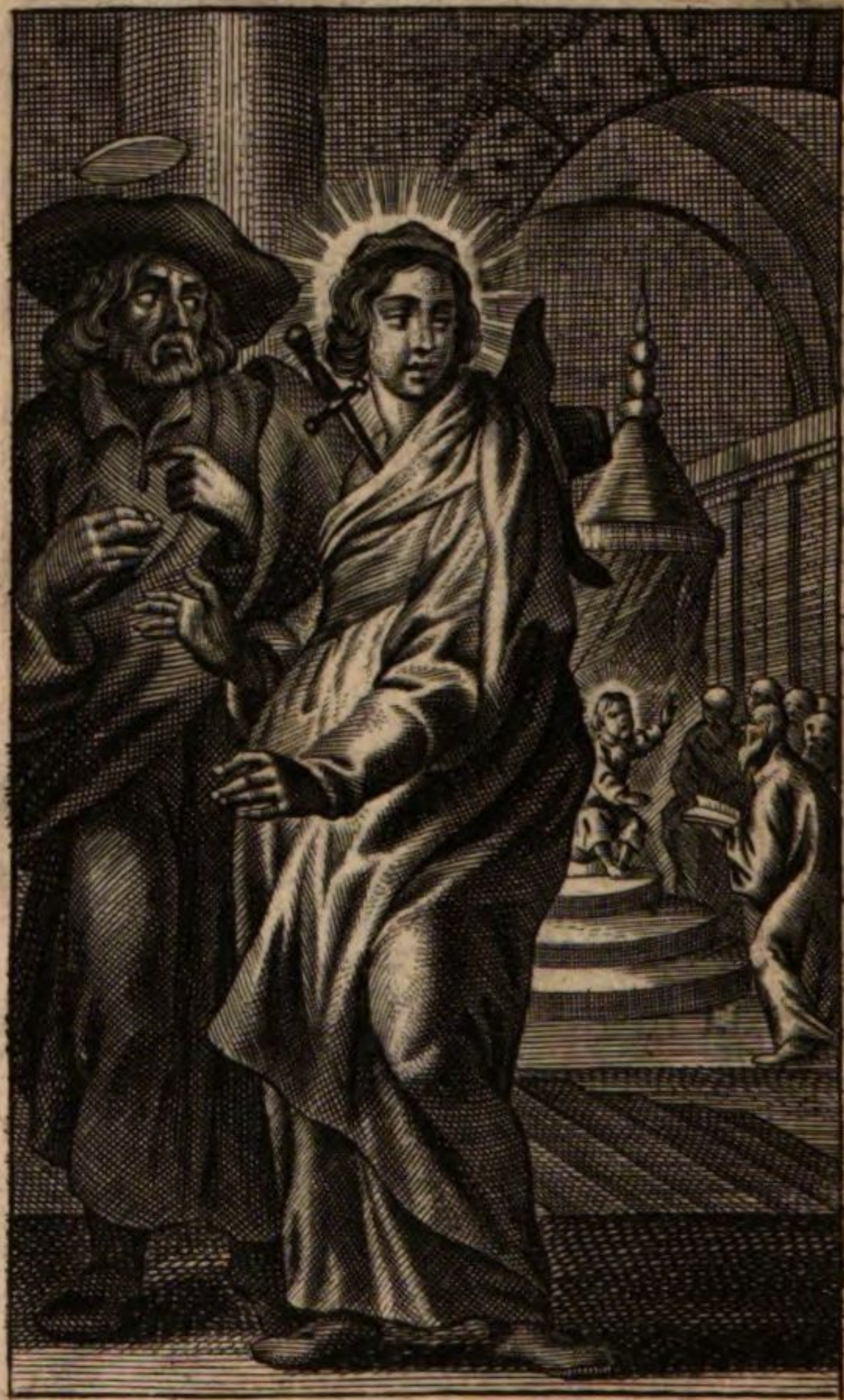

Ecce pater tuus, & ego dolentes quærebamus te. *Luc. 2, v. 48.*

PRE-

O Quot lacrymis ad te suspiro,
mi Jesu, nec tamen invenio!
Ubi es quem diligit anima mea? U-
bi moraris cor cordis mei, ô Amor
meus, omne solatium meum, spes,
quies, gaudium, Deus cordis mei,
& pars mea Deus in æternum? Ubi
tandem, quando tandem te repe-
riam? ô quando?

Tu, obsecro, cum Sponso tuo,
Mater piissima, quæ ipsum illum
dilectum, nullâ tuâ culpâ amissum,
elapso triduo feliciter in templo re-
cuperaſti, effice, quâ vales apud
Deum gratiâ, ut integerrimi amo-
ris igne succensus, sic pergâ omni-
bus illum cogitationibus, omnibus
dictis, factisque semper & ubique
quærere, ut tandem molestissimo
peregrinationis hujus, ac vitæ cur-
su confecto, in Hierosolymæ cæle-
stis templo reperiam, tecum-
que amplectar in æter-
num. Amen.

Mœstissimo Filio mœstissima mater occurrit. *S. Bonav. l. Medit. vite Christi c. 77.*

PRE-

O Anima mea , vides hoc triste
spectaculum? qua teneritudi-
ne, quo sensu doloris , quibus acu-
leis censes maternum pectus fuisse
transfixum , cùm in Filium plagis
lividum , flagellis concisum, spinis
compunctum , toto corpore san-
guinolentum , sub ferali trabe an-
helantem , ac propè exanimem in-
cidit?

O mater afflictissima , quæ pro
mea salute, quæcumque Filius vul-
nera corpore pertulit , tuo lubens
animo excepisti, mihi, quæso, mul-
tis quoque angustiis presso , & sub
mea qualicumque cruce sudanti
clementer occurre ; nec occurre
tantùm , sed robur animi , virilém-
que constantiam Filii tui, tuæ-
que constantiæ æmulam
benignis precibus
impetra. A-
men.

Stabat juxta Crucem Jesu, mater ejus.
Joan. 39. v. 25.

PRE-

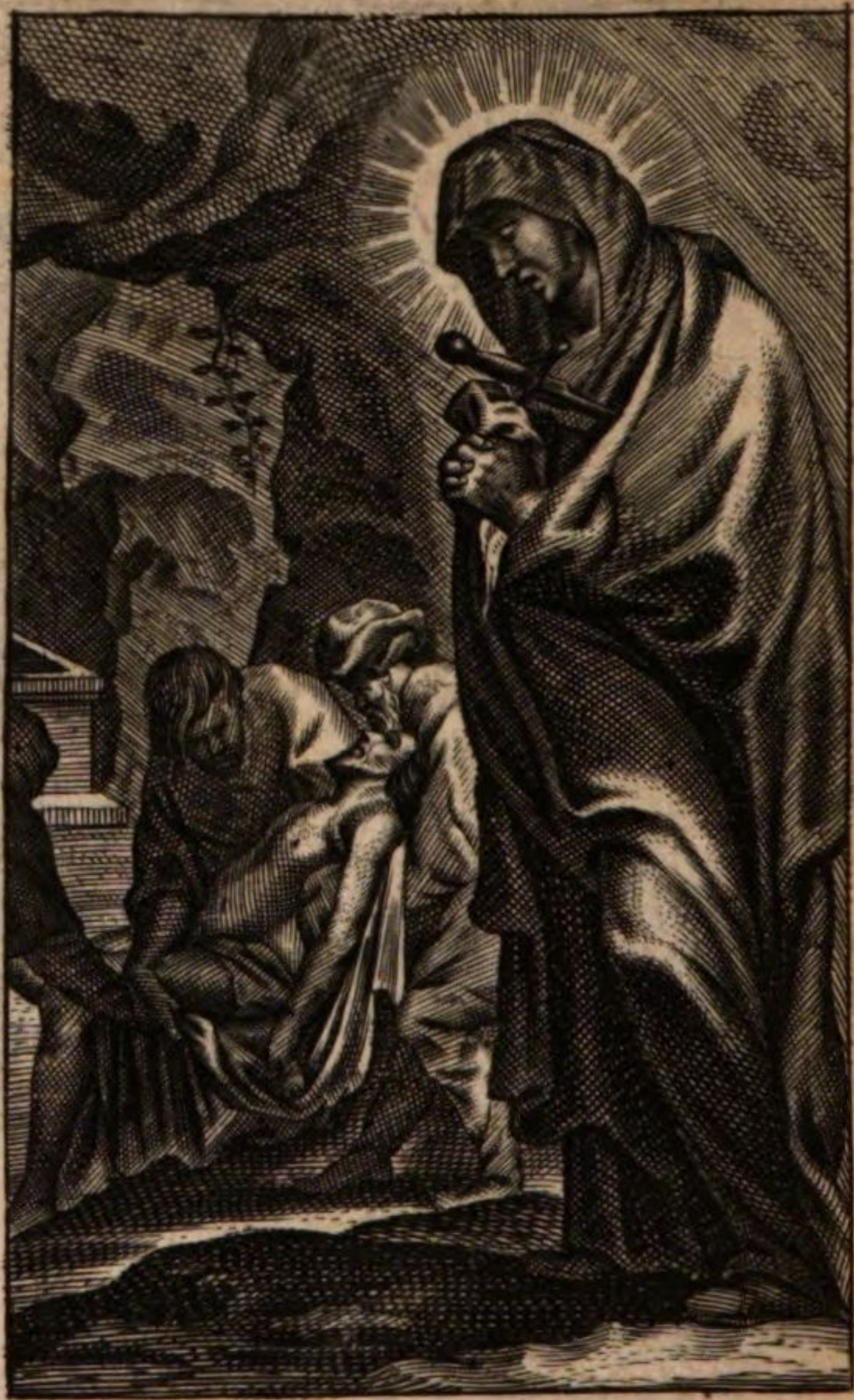
Fleríne potest, ô mœstissima pa-
rens, arboris tam funestæ te ut
umbra delectet? ubi non lacrymis
modò tuis, sed filii sanguine irriga-
ris? ubi tot spinis virgineum pe-
ctus, tot doloribus atque vulneri-
bus suavissima anima tua saucia-
tur?

Hei mihi! quò tanta afflictio,
tot amara suspiria? Parùm, vereor,
mihi illa omnia proderunt, nisi tu
in extrema illa necessitate, dum ex-
haustis viribus, fractis oculis,
membris gelido sudore fluentibus,
fatalem ictum certæ mortis exci-
piam: nisi tum mihi, inquam, ô pec-
catorum spes suprema, solatio sis.
Illo, te venerans obtestor, ô Virgo
longè tristissima, ancipiti tristi-
que momento infirmum clientu-
lum potentissimo tuo muni pa-
trocinio, ut puram beatamque
animam in tuas Filiique
consignem manus.

Amen.

C 5

6. Ex-

Et Cruce depositus gremio materno ex-
cipitur. Adrichom. in descript. Jerus. n. 255.
PRE.

O Mater, tuusne est ille unigenitus? Hæc illa facies in quam tecum desiderant Angeli prospicere? ô Angeli pacis amarè flete. Hoc illud est corpus, à quo virtus exibat, & sanabat omnes? ô homines rerum istarum conscii contrabescite. Tu verò, ô mulier dolorum, cum talem virum dolorum amplècteris, non tota deficis, dissolveris, colliquescis?

Tu verò, Christiane, etiamnum peccare perges? hoc est, pro te jam perempto crudeliter Christo novum vulnus infligere, simulque novo doloris gladio maternum pectus invadere? Potius mōtes cadite super me: antè me terra cælumque opprimant, quàm facinus tam immane committam. Per vulnera tua da robur, ô Christe: per dolores tuos da robur, ô Virgo; ut fixus ac stabilis in ista mente permaneam.

Amen.

Posuit eum in monumento quod exci-
sam de petra. *Marc. 15, v. 46.*

PRE-

HÆC novissima materno pectore-
tri plaga infigitur. Hanc fune-
brem pompam ut comitemur invi-
tamur ab Angelis.

Enimvero huic ausis tu funeri
interesse tam sævæ necis causa,
peccatrix Anima ? Non formidas
ne ad tuam præsentiam concretus
sanguis ebulliat, apertisque vulne-
ribus tuorum criminum accusator
cruor erumpat ?

Quapropter eminùs ego cum
Publicano pœnitente consistam,
percutiēsq; pectus meum, lacry-
mantibus oculis libellum supplicē
ad tuos pedes, ô peccatorū asylum,
è longinquo deponam, te submis-
sissimè deprecans, ut solutis scele-
rum nexibus in gratiam cum Filio
tuo redeā. Hæc mihi supplici mi-
sericordia obtingat, ô mater mise-
ricordæ! hanc omnibus votis, per
acerbissimos cruciatus, & mortē Fi-
lii, pérq; ipsius pariter ac tua vulne-
ra, te flagito nunc, & in hora mor-
tis meæ. Amen.

CA-

*Querelæ Regina Martyrum , eò
quòd admodum pauci, sui mise-
reantur.*

ADduco ipsamet verba, quibus
D. Birgittam affata est. Ita se
habent. *a Inter brachia mea tolera-
bam onerosum pondus , cùm tribula-
tionem & dolorem cordis, ultra omnem
creaturam patiebar. Ego habui oculos
meos plenos lacrymis , quando conside-
rabam in membris filii mei loca clavo-
rum, & passionem ejus futuram , &
cùm viderem ea omnia compleri, quæ
audiebam à Prophetis vaticinata.*

*Sed nunc respicio ad omnes qui in
mundo sunt , si fortè sint aliqui qui
compatiantur mihi, & recogitent do-
lorem meum; & valdè paucos invenio.
Ideo, filia mea, licèt à multis oblita &
neglecta sim, tu tamen non obliuiscaris
me. Vide dolorem meum, & imitare
quantùm potes: considera dolores meos
& lacrymas.*

Ejusdem adhortatio ad omnes, præsertim suos clientes, ut sibi dolenti super filii morte, condoleant.

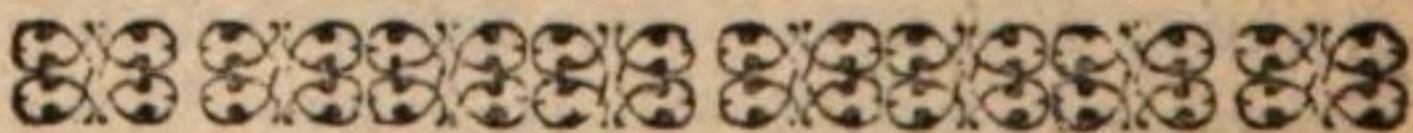
EJa nunc age, quisquis es. Specta *Mulierem* naturâ teneram, uberibus lacrymismersam; & miseresce. Specta *Virginem* indole nobilem, doloris gladio sauciam; & ingemisce. Specta *Matrem* amore ebriam, super unigeniti, & talis unigeniti morte plangentem; & contabesce.

At fortasse quænam sit illa *Mulier*, quæ *Virgo*, quæ *Mater* inquiris? Illa ego *Mulier*, quæ ærumnis absorpta, sub cruenta Cruce te genui filium doloris mei, de quo sub alterius nomine dilectus meus; *Mulier*, ecce *filius tuus*! hoc nomine te designans. Illa ego *Virgo*, notum miseris asylum, afflictis levamen, fons omnis solatii, jam misera, jam afflictâ, jam omni solatio destituta. Illa ego denique *Mater*, flebilis *Jesu* mater, quæ super unici illius morte lamen-

lamentor; & tali morte, cujus immanitate indoluere saxa, & inhorruit terra.

Igitur lugete mecum quotquot estis omnes! Sed ô præ reliquis *miseremini mei, miseremini mei saltèm vos amici mei, vos clientes mei; quia amaritudine valdè replevit me Omnipotens. Aspiciate, iterũ aspiciate amaras hasce lacrymas, & cor altissimi doloris mucrone transfixum.*

Verũ si obsurdescitis homines; si vel maximè vos Sodales mei, filii mei, viscera mea, gemitum meorum ne quidem recordamini; tu iterum mecum terra plange, saxa rumpimini; tu denuò cælum ingemisce, & vos Angeli pacis amare flete.

Sequuntur LUGUBRES HYMNI super tribus doloribus Reginae Martyrum in Filii Passione.

De Filio Crucifixo.

Metro simili, quo utitur Ecclesia in Vesperis Martyrum : *Sanctorum meritis* &c.
Stabat juxta crucē Jesu Mater ejus.

Joan. 19, v. 25.

HYMNUS.

JAm toto subitus Vesper eat polo,
Et Sol attonitum præcipitet diem;
Dum sacræ recolo ludibrium necis,
Supremâmq; Catastrophē.
Spectatrix aderas supplicio parens,
Cor induta parens verè adamantinum;
Libratus mediâ Filius in Cruce
Centum cū gemitus dabat.
Pendens ante oculos Natus, atrocibus
Sectus verberibus; Natus hiantibus
Fossus vulneribus, quot penetrantibus
Te confecit aculeis !
Eheu ! Sputa, alapæ, verbera, vulnera !
Eheu ! Fel, aloë, spongia, lancea !
Eheu ! Spina, cruor, quàm variâ pium
Cor prestère tyrannide !
Cunctis interea stas generosior,
Virgo, funeribus: prodigio novo
In tantis moriens, non móreris tamen,
Heroïna, doloribus !
Sit summæ Triadi gloria, laus, honor !
A quâ suppliciter sollicitâ prece
Posco Parthenii roboris æmulas
Vires, rebus in arduis.

De Filio in sinu Matris deposito,

HYMNUS.

Metro simili, quod usurpat Ecclesia in
Laudibus Dominicæ Passionis: *Lustra sex
aut jam peregit &c.*

O Quot undis lacrymarum,
Quo dolore volvitur,
Mergiturque! de trabali
Dum revulsum stipite
Cernit ulnis incubantem
Virgo-mater Filium!

Os suave, mite pectus,
Et latus reconditum:
Sauciamque tum finistram,
Dexteramque fauciam:
Et cruentas inde plantas
Mille tingit lacrymis,
Centiesque, milliesque
Stringit arctis nexibus
Pectus illud, illa labra;
Illa, & illa vulnera:
Sicque tota colliquescit
In doloris osculis.

Eja, Mater, obsecramus
Tot pias per lacrymas,

Filiique triste funus,
Vulnerumque purpuram;
Hunc tui cordis dolorem
Conde nostris cordibus!
Esto Patri, Filioque,
Et coævo Flamini;
Esto summæ Trinitati
Sempiterna gloria:
Et perennis laus, honorque
Hoc, & omni sæculo. Amen.

De Filio sepulto

HYMNUS RHYTHMICUS.

Novus luctus, quasi fluctus
Novo surgit cumulo;
Quia Natus est humarus
Hoc ferali Tumulo.

O clientes, largè flentes
Vos humi prosternite:
Vitâ functum, & hîc unctum
Deum vestrum cernite.

Ecce friget, ecce riget
Mersus alto funere;
Qui vigoris, qui caloris
Cunctos beat munere.

Post-

Postquam totum corpus lotum
Lacrymis ingentibus:
Vestris Deum, Natum meum
Sepelite mentibus.

Cælo pulcro, non sepulcro,
Hunc decebat condere:
Sed lugente vestrâ mente
Se mavult abscondere.

Unitati Trinitati
Sit perennis gloria:
Vulnerati Dei Nati
Perpes sit memoria. Amen.

HYMNUS ALIUS

de VII Doloribus B.V. Mariæ.

I.

A Ve dulcis Mater Christi,
Quæ cor tuum gladio
Transfigendum audis tristi
Senis vaticinio.

Tanti memor, fac, doloris,
Mihi sis præsidio:

Ut post vallem hanc mœroris
Cæli reddar gaudio.

Ave Maria.

II.

Ave dulcis Mater Christi,
Quæ præ Regis furiâ,
Sævientis cæde tristi,
Fugis exul patriâ.
O Regina Beatorum,
Memor sis exilii:
Fac, infractus vi malorum,
Fiam consors Filii!

Ave Maria.

III.

Ave dulcis Mater Christi,
Natum lugens inclytum.
O quàm tristis quæsi visti
Triduo jam perditum!
Hujus memor, ô, doloris,
Christum, fac, inveniam:
Et inventum per Amoris
Nexum semper teneam!

Ave Maria.

IV.

Ave dulcis Mater Christi,
Quæ dilectum Filium
Capi, cædi, flens vidisti
Manibus crudelium.

O per

O per pœnas Patientis
Nobis detur venia.

Per amorem Condolentis
Matris, crescat gratia.

Ave Maria.

V.

Ave dulcis Mater Christi,
Quæ sub Crucis stipite
Gemens, Natum morte tristi
Vides, heu, succumbere.
O per ensem hunc doloris,
Qui tunc scidit animam;
Fac me firmet vis Amoris
Mortis ad victoriam.

Ave Maria.

VI.

Ave dulcis Mater Christi,
Quæ de Cruce mortuum
Ulnis Natum suscepisti,
Madens undâ fletuum..
Eja, præstet vis doloris,
Mater plena gratiæ,
Ut supremis server horis
Gremio Clementiæ.

Ave Maria.

VII.

Ave dulcis Mater Christi,
Quæ sepulcro cõditum
Plangens Natum, heu, quàm tristi
Mente volvis abitum!
In virtute tot Dolorum,
Quos tulisti fortiter;
Omnem contra vim malorum
Stare nos viriliter,
Demum sorte Beatorum
Fac gaudere jugiter. Amen.
Ave Maria.

AD MAJOREM DEI, MOESTÆQUE
VIRGINIS GLORIAM.

F I N I S.

Perpetuus gladius Reginae martyrum

Colonia 1650

Asc. 2101

urn:nbn:de:bvb:12-bsb10263030-9

VD17 12:102805Z